

[Steffensen]

betyder større udgifter til beskæftigelse, men færre udgifter til understøttelse, har imidlertid økonomisk slagside for beboerne i kommunen, hvis skatteudskrivning er øget med 2 pct. Fra artiklen i Politiken citeres: »Socialinspektør Niels Graversen, en af dem der har fingeren på den økonomiske puls, siger, at 92,7 pct. af de unge klienter er kommet ud i erhvervslivet eller er gået til videre uddannelse. Et resultat, man ikke uden grund er stolte af. Til gengæld synes man, at staten kunne være lidt mere hjælpsom. Kommunen får et statstilskud, der skal anvendes til langtidsledige, men da man netop har afskaffet dette og i stedet anvender seks gange det statsudregnede beløb til beskæftigelsesarbejde, synes man godt, at staten både kunne yde en passende del af dette beløb, der er på et par mill. kr. om året, og undlade at tilbagekræve de statstilskud, som kommunen ikke bruger til understøttelse til langtidsledige.«

Ud fra betydningen af effektivt at bekæmpe en så alvorlig samfundssvøbe som ungdomsarbejdsledigheden finder spørgeren det ønskeligt at få reglerne ændret, således at kommunale initiativer af denne art ikke straffes med nedskæringer af statslige tilskud.

Da spørgsmålet på én gang vedrører arbejds-, indenrigs- og socialministeren, og da de her principielle aspekter vedrører den økonomiske politik og byrdefordelingen mellem stat og kommune, stilles det til statsministeren.

Besvarelse (5/12 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Indsatsen mod ungdomsarbejdsledigheden baseres på lov nr. 488 om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner, i henhold til hvilken kommuner og amtskommuner skal anvende et bestemt beløb pr. indbygger til bekæmpelse af ungdomsarbejdsledigheden. I 1979 skulle kommuner og amtskommuner afsætte henholdsvis 42 kr. og 21 kr. pr. indbygger svarende til i alt ca. 321 mill. kr. på landsplan. Arbejdsministeriets rapport om indsatsen mod ungdomsarbejdsledigheden i 1979 viser, at der i kommunerne og amtskommunerne var et merforbrug på 280 mill. kr. eller knap 90 pct. I alt er der fra kommunal side anvendt ca. 600 mill. kr.

Herudover er fra statslig side anvendt ca. 218 mill. kr. i støtte til iværksættelse af uddannelses- og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger for unge. Der kan bl.a. gives tilskud til kommunale beskæftigelsesarbejder og -projekter i henhold til § 97 a i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. I alt er der i 1979 givet ca. 115 mill. kr. i statsligt § 97 a-tilskud til beskæftigelsesarbejder og -projekter for unge og andre arbejdstagere. Disse midler fordeles stort set i forhold til ledigheden i de enkelte områder af landet.

Der er også fra anden side end spørgeren rettet kritik mod det forhold, at der ikke udover § 97 a-tilskuddet gives en statslig refusion af kommunale udgifter til beskæftigelsesfremmende aktiviteter, hvorimod der f.eks. gives en automatisk refusion af halvdelen af udgifterne til kommunernes udgifter til den kontante bistandshjælp.

Regeringen er opmærksom herpå, og uden på nuværende tidspunkt at kunne tage stilling til det konkrete forslag kan jeg sige, at vi vil overveje mulighederne for en mere aktiv anvendelse af passive støttelsesmidler til beskæftigelsesfremmende formål, herunder hvilke måder dette kan ske på, og hvilke midler der kan anvendes.

Spørgeren har i begrundelsen nævnt, at statstilskuddet til kommunal beskæftigelse af langtidsledige er afskaffet. Hertil kan bemærkes, at jobtilbudsordningen for langtidsledige i henhold til § 97 b i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. er forlænget for en 3 års periode med tilhørende statslig genoptræningsstøtte ved ansættelse i såvel private som offentlige virksomheder. I jobtilbudsordningen er endvidere indbygget en mellemkommunal udligningsordning, således at kommuner med få langtidsledige bidrager til kommuner, der har et stort antal langtidsledige.

Spm. nr. 282

Til *indenrigsministeren* (28/11 80) af:

Maisted (FP):

»Finder ministeren det rimeligt, at Dansk Sygehus Institut skræmmer befolkningen på et urimeligt grundlag, i betragtning af at Dansk Sygehus Instituts rapport om, at færre dør af blodprop på de store sygehuse, sikkert